तं स्तम्भयित्वा च्यवनो जुहुवे मन्त्रतोऽनलं । कृत्यार्थी सुमहातेजा देवं हिंसितुमुद्यतः ।
ततः कृत्याऽथ संजज्ञे मुनेस्तस्य तपोबलात् । मदो नाम महावीर्य्यो बृहत्कायो महासुरः ।
शरीरं यस्य निर्देष्टुमशक्यन्तु सुरासुरैः । तस्यास्यमभवद्घोरं तीक्ष्णाग्रदशनं महत् । १०२९०
हनुरेका स्थिता तस्य भूमावेका दिवं गता । चतस्रश्चायता दंष्ट्रा योजनानां शतं शतं ।
इतरे तस्य दशना बभूवुर्दशयोजनाः । प्रासादशिखराकाराः स्थूलायसमदर्शनाः ।
बाहू पर्व्वतसङ्काशावायतावयुतं समौ । नेत्रे रविशशिप्रख्ये वक्त्रं कालाग्निसन्निभं ।
लेलिहज्जिह्वया वक्त्रं विद्युच्चपललोलया । व्यात्ताननो घोरदृष्टिर्ग्रसन्निव जगद्बलात् ।
स भक्षयिष्यन् संक्रुद्धः शतक्रतुमुपाद्रवत् । महता घोररूपेण लोकान् शब्देन नादयन् । १०२९५

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि सुकन्योपाख्याने चतुर्व्विंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १२४ ॥

॥ लोमश उवाच ॥ तं दृष्ट्वा घोरवदनं मदं देवः शतक्रतुः । आयान्तं भक्षयिष्यन्तं व्यात्ताननमिवान्तकं ।
भयात् संस्तम्भितभुजः सृक्कणी लेलिहन्मुहुः । ततोऽब्रवीद्देवराजश्च्यवनं भयपीडितः ।
सोमार्हावश्विनावेतावद्यप्रभृति भार्गव । भविष्यतः सत्यमेतद्वचो विप्र प्रसीद मे ।
न ते मिथ्या समारम्भो भवत्वेष परो विधिः । जानामि चाहं विप्रर्षे न मिथ्या त्वं करिष्यसि ।
सोमार्हावश्विनावेतौ यथावाऽद्य कृतौ त्वया । भूय एव तु ते वीर्य्यं प्रकाशेदिति भार्गव । १०३००
सुकन्यायाः पितुश्चास्य लोके कीर्त्तिः प्रथेदिति । अतो मयैतद्विहितं तव वीर्य्यप्रकाशनं ।
तस्मात् प्रसादं कुरु मे भवत्वेवं यथेच्छसि । एवमुक्तस्य शक्रेण भार्गवस्य महात्मनः ।
स मन्युर्व्यगमच्छीघ्रं मुमोच च पुरन्दरं । मदञ्च व्यभजद्राजन् पाने स्त्रीषु च वीर्य्यवान् ।
अक्षेषु मृगयायाञ्च पूर्व्वसृष्टं पुनः पुनः । तदा मदं विनिक्षिप्य शक्रं सन्तर्प्य चेन्दुना ।
अश्विभ्यां सहितान् देवान् याजयित्वा च तं नृपं । विख्याप्य वीर्य्यं लोकेषु सर्व्वेषु वदताम्वरः । १०४०५
सुकन्यया सहारण्ये विजहारानुकूलया । तस्यैतद्द्विजसङ्घुष्टं सरो राजन् प्रकाशते ।
अत्र त्वं सह सोदर्य्यैः पितॄन् देवांश्च तर्पय । एतद्दृष्ट्वा महीपाल सिकताश्चञ्च भारत ।
सैन्धवारण्यमासाद्य कुल्यानां कुरु दर्शनं । पुष्करेषु महाराज सर्व्वेषु च जलं स्पृश ।
स्थाणोर्म्मन्त्राणि च जपन् सिद्धिं प्राप्स्यसि भारत । सन्धिर्द्वयोर्नरश्रेष्ठ त्रेताया द्वापरस्य च ।
अयं हि दृश्यते पार्थ सर्व्वपापप्रणाशनः । अत्रोपस्पृश चैव त्वं सर्व्वपापप्रणाशने । १०४१०
आर्च्चीकपर्व्वतश्चैव निवासो वै मनीषिणां । सदाफलः सदास्रोतो मरुतां स्थानमुत्तमं ।
चैत्याश्चैते बहुविधास्त्विदशानां युधिष्ठिर । एतच्चन्द्रमसस्तीर्थमृषयः पर्य्युपासते ।
वैखानसा बालिखिल्याः पावका वायुभोजनाः । शृङ्गाणि त्रीणि पुण्यानि त्रीणि प्रस्रवणानि च ।
सर्व्वाण्यनुपरिक्रम्य यथाकाममुपस्पृश । शान्तनुश्चात्र राजेन्द्र शुनकश्च नराधिपः ।
नरनारायणौ चोभौ स्थानं प्राप्ताः सनातनं । इह नित्यशया देवाः पितरश्च महर्षिभिः । १०४२५
आर्च्चीकपर्व्वते तेपुस्तान् यजस्व युधिष्ठिर । इह ते वै चरून् प्राश्नन्नृषयश्च विशाम्पते ।